

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - experimental) มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบชุดฝึกอบรม เรื่อง การมอบหมายงานเป็นทีม และเพื่อเปรียบเทียบความรู้และการปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีมของพยาบาลวิชาชีพก่อนและหลังการทดลอง โดยผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยความรู้และการปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีมของพยาบาลวิชาชีพ หลังการทดลองจะสูงกว่าก่อนการทดลอง
2. ค่าเฉลี่ยความรู้และการปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีมของพยาบาลวิชาชีพ ระยะเวลาติดตามผลจะสูงกว่าก่อนการทดลอง
3. ค่าเฉลี่ยความรู้และการปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีมของพยาบาลวิชาชีพ หลังการทดลองและระยะติดตามผลจะไม่มี ความแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ พยาบาลวิชาชีพซึ่งปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าทีมและสมาชิกทีมในหอผู้ป่วยที่เลือกไว้ตามเกณฑ์ 4 หอผู้ป่วย มีพยาบาลวิชาชีพในหอผู้ป่วยเหล่านี้ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตลอดการทดลองรวม 35 คน โดยส่วนมากที่สุด (28.57%) จะอยู่ในวัย 30 - 34 ปี มีประสบการณ์การทำงานในหอผู้ป่วยระหว่าง 1 - 5 ปี (42.86%) และเกือบทั้งหมด (91.43%) มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ซึ่งได้ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และตรวจสอบความเที่ยงแล้ว

- ก. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบชุดฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) เรื่อง “การมอบหมายงานเป็นทีม”
2. ชุดฝึกอบรม เรื่อง “การมอบหมายงานเป็นทีม”
3. แบบสอบถามความคิดเห็น

การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเนื้อหาเรื่อง การมอบหมายงานเป็นทีม
2. วิเคราะห์ผู้เรียน เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ และออกแบบบทเรียนที่เหมาะสม
3. กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
4. กำหนดเนื้อหาแยกเป็นหน่วยย่อย นำไปสร้างเป็นกรอบในบทเรียนโปรแกรม เพื่จะนำไปสร้างเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนต่อไป ได้เนื้อหา 5 หัวข้อใหญ่ คือ
  - 4.1 การมอบหมายงานการพยาบาล
  - 4.2 รูปแบบการมอบหมายงาน
  - 4.3 ทีมการพยาบาล และองค์ประกอบของทีม
  - 4.4 บทบาทของหัวหน้าทีมและสมาชิกทีม
  - 4.5 กิจกรรมหลักของการมอบหมายงานแบบทีม 4 กิจกรรม
    - 4.5.1 การมอบอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ
    - 4.5.2 การประชุมปรึกษาทางการพยาบาล
    - 4.5.3 การใช้กระบวนการพยาบาล
    - 4.5.4 การนิเทศบุคลากรพยาบาล
5. ออกแบบและสร้างบทเรียนโปรแกรมและออกแบบและสร้างชุดฝึกอบรม
6. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ประกอบชุดฝึกอบรม
7. นำบทเรียนโปรแกรม ชุดฝึกอบรม และแบบสอบถามความคิดเห็นให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ
8. นำบทเรียนโปรแกรมที่ปรับปรุงแล้วไปเขียนเป็นบทเรียนในคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เสร็จแล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ
9. นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับพยาบาลวิชาชีพปรับปรุง แก้ไขจนสมบูรณ์จึงนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง
  - ข. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มี 2 ชุด คือ
    1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวและแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้สร้างโดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารตำรา งานวิจัย และสภาพการณ์จริงที่เกี่ยวกับการมอบหมายงานเป็นทีม แล้วนำข้อมูลที่ได้

มาสร้างแบบสอบ นำแบบสอบที่ได้ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพยาบาล 10 ท่านตรวจสอบ โดยถือเกณฑ์ยอมรับ 8 ใน 10 ท่าน และนำแบบสอบที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับพยาบาลที่มีคุณสมบัติคล้ายกลุ่มตัวอย่าง 10 ท่าน ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบ .84

2. แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีม ผู้วิจัยได้สร้างโดยใช้หลักการเดียวกันกับแบบสอบ ได้ค่าความเที่ยง .98

วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยมีขั้นตอน ดังนี้

1. เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการทดลอง (Pre - test) ด้วยแบบสอบและแบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีม

2. การทดลอง จะให้พยาบาลวิชาชีพได้เรียนรู้เรื่อง “การมอบหมายงานเป็นทีม” ในเวลาที่ต้องการด้วยตัวเองจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบชุดฝึกอบรมที่ได้รับไป โดยจะมีการทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับหน่วยบทเรียน อันได้แก่ การทดสอบความรู้ในเรื่อง “การมอบหมายงานเป็นทีม” ก่อนและหลังเรียนในแต่ละบท และแบบประเมินตนเองเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติกิจกรรมมอบหมายงานทั้ง 4 กิจกรรม โดยกำหนดระยะเวลาให้ทำการศึกษาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและฝึกปฏิบัติกิจกรรมหลักของการมอบหมายงานเป็นทีมตามที่กำหนดไว้ในชุดฝึกอบรม ทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ ซึ่งในระหว่างการทดลองผู้วิจัยจะคอยให้คำปรึกษาแนะนำและติดตามดูความก้าวหน้าเป็นระยะๆ

3. เก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดลอง (Post - test) ด้วยแบบสอบ แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมมอบหมายงานและแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบชุดฝึกอบรม และหลังจากนั้น 3 สัปดาห์ ผู้วิจัยจะติดตามผลโดยให้ทำแบบสอบและประเมินการปฏิบัติกิจกรรมอีกครั้ง (Follow up) พร้อมทั้งทำการตรวจสอบเลือกผู้ที่ผ่านเกณฑ์มาทำการวิเคราะห์ และจากการตรวจสอบจากการทำแบบฝึกหัดในคอมพิวเตอร์และแบบประเมินในแต่ละหน่วยย่อยของหน่วยที่ 5 ในคู่มือ พบว่า พยาบาลวิชาชีพผ่านตามเกณฑ์ คือ มีการทำแบบฝึกหัดครบทุกแบบฝึกหัด ซึ่งผู้วิจัยจะไม่คำนึงถึงคะแนนที่ได้ และระหว่างการทดลองมีผู้ไม่สมัครใจให้ความร่วมมือในการทดลอง จำนวน 2 คน โอนย้าย 1 คน จึงเหลือกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 35 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม Excel ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. คำนวณค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของพยาบาล
2. ทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ความรู้และการปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองทั้ง 2 ครั้ง โดยใช้ การทดสอบค่าที (t- test) กำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และหาช่วงความเชื่อมั่น 95% ของคะแนนพัฒนาการ

สรุปผลการวิจัย

1. ความรู้เรื่องการมอบหมายงานเป็นทีม

1.1 หลังการทดลองพยาบาลวิชาชีพโดยเฉลี่ยมีความรู้ในเรื่องการมอบหมายงานเป็นทีม เพิ่มขึ้น และระยะติดตามผล พยาบาลวิชาชีพโดยเฉลี่ยยังคงมีความรู้สูงกว่าก่อนการทดลอง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล เท่ากับ 11.34 , 20.83 และ 19.97 ตามลำดับ จากคะแนนเต็ม 26 คะแนน (ตารางที่ 3)

1.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่องการมอบหมายงานเป็นทีมโดยรวมและราย ด้านก่อนและหลังการทดลอง พบว่า หลังการทดลองพยาบาลวิชาชีพมีความรู้เรื่องการมอบหมายงาน เป็นทีมทั้งรายด้านและโดยรวมสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนโดย รวมของพัฒนาการด้านความรู้เฉลี่ยเท่ากับ 36.50% โดยมีช่วงความเชื่อมั่น 95% เท่ากับ 33.35 - 39.65 และเมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า ทุกรายการมีพัฒนาการสูงขึ้นทุกด้าน โดยด้านที่มี พัฒนาการเกิน 30 % 3 อันดับแรก คือ 50.33% , 50% และ 44.25% ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานข้อ 1 ที่ว่า ค่าเฉลี่ยความรู้และการปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีมของพยาบาล วิชาชีพ หลังการทดลอง จะสูงกว่าก่อนการทดลอง (ตารางที่ 4)

1.3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่องการมอบหมายงานเป็นทีมโดยรวมและรายด้าน ก่อนการทดลองและระยะติดตามผล พบว่า ระยะติดตามผล พยาบาลวิชาชีพมีความรู้เรื่องการมอบ หมายงานเป็นทีมทั้งรายด้านและโดยรวม สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีคะแนนโดยรวมของพัฒนาการด้านความรู้เฉลี่ยเท่ากับ 33.19% ตามลำดับ ในช่วงความเชื่อมั่น 95 % เท่ากับ 29.23 - 37.15 และเมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า ทุกรายการมีพัฒนาการสูงขึ้น ทุกด้าน โดยด้านที่มีพัฒนาการเกิน 30 % 3 อันดับแรก คือ 57% , 43% และ 42.25 % ตามลำดับ

ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า ค่าเฉลี่ยความรู้และการปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีมของพยาบาลวิชาชีพพระยะติดตามผล จะสูงกว่าก่อนการทดลอง (ตารางที่ 5)

1.4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่องการมอบหมายงานเป็นทีมโดยรวมและรายด้านหลังการทดลองและระยะติดตามผล พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ของพยาบาลในเรื่องการใช้กระบวนการพยาบาล การนิเทศบุคลากรพยาบาล และความรู้ในเรื่องการมอบหมายงานเป็นทีมโดยรวมหลังการทดลองสูงกว่าระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คะแนนโดยรวมของพัฒนาการด้านความรู้เฉลี่ยเท่ากับ 3.31% โดยมีช่วงความเชื่อมั่น 95% เท่ากับ 0.62 - 6 และเมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า ไม่มีด้านใดมีพัฒนาการเกิน 30 % ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ว่า ค่าเฉลี่ยความรู้การมอบหมายงานเป็นทีมของพยาบาลวิชาชีพหลังการทดลองและระยะติดตามผลจะไม่มี ความแตกต่างกัน (ตารางที่ 6)

2. การปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีม

2.1 พยาบาลวิชาชีพโดยเฉลี่ยมีการปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีมหลังการทดลองเรื่องการมอบหมายงานเป็นทีมเพิ่มขึ้น และระยะติดตามผลพยาบาลวิชาชีพโดยเฉลี่ยยังคงมีการปฏิบัติสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล เท่ากับ 391.11 , 450.06 และ 441.26 ตามลำดับ (ตารางที่ 7)

2.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีมโดยรวมและรายด้านก่อนและหลังการทดลอง พบว่า หลังการทดลองพยาบาลวิชาชีพมีการปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีมทั้งรายด้านและโดยรวม สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนโดยรวมของพัฒนาการด้านความรู้โดยเฉลี่ยเท่ากับ 42.40% โดยมีช่วงความเชื่อมั่น 95% เท่ากับ 32.14 - 52.66 และเมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า ทุกรายการมีพัฒนาการสูงขึ้นทุกด้าน โดยด้านที่มีพัฒนาการเกิน 30 % 3 อันดับแรก คือ 51.76% , 48.42% และ 42.40% ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีมของพยาบาลวิชาชีพ หลังการทดลอง จะมีสูงกว่าก่อนการทดลอง (ตารางที่ 8)

2.3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีมโดยรวมและรายด้านก่อนการทดลอง และระยะติดตามผล พบว่า ระยะติดตามผลพยาบาลวิชาชีพยังมีการปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีมทั้งรายด้านและโดยรวม สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนโดยรวมของพัฒนาการด้านความรู้โดยเฉลี่ยเท่ากับ 36.07% โดยมีช่วงความเชื่อมั่น 95% เท่ากับ 24.72 - 47.42 และเมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า ทุกรายการมีพัฒนาการสูงขึ้นทุกด้าน โดยด้านที่มีพัฒนาการเกิน 30 % 3 อันดับแรก คือ 46.16% , 42.91%

และ 36.57% ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีมของพยาบาลวิชาชีพ ระยะติดตามผล จะมีสูงกว่าก่อนการทดลอง (ตารางที่ 9)

2.4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีมโดยรวมและรายด้านหลังการทดลอง และระยะติดตามผล พบว่า หลังการทดลองพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติกรมอบหมายงานเป็นทีมทั้งรายด้านและโดยรวม สูงกว่า ระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนโดยรวมของพัฒนาการด้านความรู้โดยเฉลี่ยเท่ากับ 6.33 % โดยมีช่วงความเชื่อมั่น 95% เท่ากับ 3.60 - 9.06 และเมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า ไม่มีด้านใดมีพัฒนาการเกิน 30 % จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 ที่ว่า ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีมของพยาบาลวิชาชีพ หลังการทดลองและระยะติดตามผลจะไม่มี ความแตกต่างกัน แต่เนื่องจากค่าพัฒนาการที่ช่วงความเชื่อมั่น 95% มีค่าน้อยมาก ซึ่งถือได้ว่า ไม่มีความรุนแรง (ตารางที่ 10)

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ชุดฝึกอบรม

3.1 จากความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบชุดฝึกอบรมในด้านเนื้อหา รูปแบบและการนำเสนอบทเรียน ด้านการเรียนรู้และประโยชน์ที่ได้รับ พบว่า พยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่เห็นด้วยกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบชุดฝึกอบรมในทุกๆด้าน โดยในด้านเนื้อหา ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า คำอธิบายในบทเรียนชัดเจนดี คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองมาคือ ภาษาที่ใช้ในบทเรียนอ่านแล้วเข้าใจง่าย คำสั่งในบทเรียนชัดเจนดี ตัวอย่างในบทเรียนชัดเจนดี แบบฝึกหัดมีพอเหมาะ และเนื้อหา มีความยาวเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 65.71, 60, 54.29, 54.29 และ 42.86 ตามลำดับ ด้านรูปแบบและการนำเสนอ ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาคือ ตัวหนังสือเด่นชัด คิดเป็น ร้อยละ 57.14 ด้านการเรียนรู้และประโยชน์ที่ได้รับหลังจากใช้ชุดฝึกอบรมนี้แล้ว ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ทำให้เข้าใจเรื่องการมอบหมายงานเป็นทีมได้ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 68.57 รองมาคือ สามารถนำชุดฝึกอบรมนี้มาใช้เรียนเพื่อทบทวนความรู้ได้เมื่อต้องการ มีความสะดวกในการนำมาทบทวน และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง คิดเป็นร้อยละ 62.86 , 60 และ 57.14 ตามลำดับ

3.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบชุดฝึกอบรม ปัญหา และข้อเสนอแนะอื่นๆ สรุปได้ดังนี้คือ

1) สิ่งที่พยาบาลวิชาชีพชอบในชุดฝึกอบรมนี้ คือ มีการวัดผลและให้ผลย้อนกลับทันที รูปแบบการนำเสนอในคอมพิวเตอร์ มีความสนุก น่าสนใจมากกว่าการอ่านหนังสือ ได้ความรู้มากขึ้น รูปภาพและรูปแบบชัดเจน เนื้อหากระชับได้ใจความ มีคำสั่งชัดเจน และได้มีการฝึกใช้คอมพิวเตอร์

2) สิ่งที่ยุทธศาสตร์วิชาชีพไม่ชอบในชุดฝึกอบรมนี้ คือ เครื่องคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานทำงานช้ามาก เนื้อหามาก ต้องใช้สายตามาก ถ้ากดคอปผิดไม่สามารถแก้ไขได้

3) ขณะใช้ชุดฝึกอบรมนี้ สิ่งที่ทำให้เกิดปัญหา คือ งานประจำมีมากทำให้ไม่ค่อยมีเวลา เครื่องคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานมีเพียงเครื่องเดียวและต้องใช้ในการปฏิบัติงานด้วย ทั้งยังใช้ระบบ LAN ทำให้เครื่องทำงานช้า ไม่สะดวก

4) ประโยชน์ที่พยาบาลวิชาชีพคิดว่าได้จากการใช้ชุดฝึกอบรมนี้ คือ ได้ทบทวนความรู้ สามารถนำมาปฏิบัติในงานประจำได้ ได้พัฒนาตนเอง ได้ใช้คอมพิวเตอร์ทำประโยชน์ในด้านพัฒนาบุคลากร และทำให้การบริการมีคุณภาพมากขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิจัย สามารถอภิปรายประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. ความรู้เรื่องการมอบหมายงานเป็นทีม

จากผลงานวิจัยพบว่า หลังการทดลองพยาบาลวิชาชีพมีความรู้เรื่องการมอบหมายงานเป็นทีม ทั้งรายด้านและโดยรวมสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนโดยรวมของพัฒนาการด้านความรู้เฉลี่ยเท่ากับ 36.50% โดยมีช่วงความเชื่อมั่น 95% เท่ากับ 33.35 - 39.65 และเมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า ทุกรายการมีพัฒนาการสูงขึ้นทุกด้าน โดยด้านที่มีพัฒนาการเกิน 30 % 3 อันดับแรก คือ 50.33% , 50% และ 44.25% ตามลำดับ

ส่วนระยะติดตามผล พยาบาลวิชาชีพมีความรู้เรื่องการมอบหมายงานเป็นทีมทั้งรายด้านและโดยรวม สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีคะแนนโดยรวมของพัฒนาการด้านความรู้เฉลี่ยเท่ากับ 33.19% ตามลำดับ ในช่วงความเชื่อมั่น 95 % เท่ากับ 29.23 - 37.15 และเมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า ทุกรายการมีพัฒนาการสูงขึ้นทุกด้าน โดยด้านที่มีพัฒนาการเกิน 30 % 3 อันดับแรก คือ 57% , 43% และ 42.25 % ตามลำดับ และพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ของพยาบาลในเรื่องการใช้กระบวนการพยาบาล การนิเทศบุคลากรพยาบาล และความรู้ในเรื่องการมอบหมายงานเป็นทีมโดยรวม หลังการทดลองสูงกว่าระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คะแนนโดยรวมของพัฒนาการด้านความรู้เฉลี่ยเท่ากับ 3.31% โดยมีช่วงความเชื่อมั่น 95% เท่ากับ 0.62 - 6 และเมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า ไม่มีด้านใดมีพัฒนาการเกิน 30 %

จากคะแนนเฉลี่ยของความรู้โดยรวมเรื่อง การมอบหมายงานเป็นทีม จะพบว่า หลังการทดลองพยาบาลโดยเฉลี่ยมีความรู้ในเรื่องการมอบหมายงานเป็นทีมเพิ่มขึ้น เทียบได้อยู่ในระดับ “ดี” และ ระยะติดตามผลพยาบาลโดยเฉลี่ยยังคงมีความรู้อยู่ในระดับ “ปานกลาง” ซึ่งยังสูงกว่า ก่อนการ

ทดลองซึ่งถือว่ามีความรู้ในระดับ “น้อย” และจากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่องการมอบหมายงานเป็นทีมโดยรวมและรายด้านในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล พบว่า ทั้งในระยะหลังการทดลองทันทีและระยะติดตามผล พยาบาลมีความรู้เรื่องการมอบหมายงานเป็นทีมทั้งรายด้านและโดยรวมสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ที่เป็นเช่นนี้อาจกล่าวได้ว่า การที่พยาบาลมีความรู้หลังการทดลองเพิ่มขึ้นเทียบได้ในระดับ “ดี” นั้น เป็นเพราะบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบชุดฝึกอบรมนี้ได้สร้างขึ้นเพื่อให้พยาบาลสามารถเรียนรู้เรื่องการมอบหมายงานเป็นทีมได้ด้วยตนเองตามความสามารถ ความต้องการ และความสะดวกของแต่ละคน ดังนั้นการเรียนนี้จึงเป็นการเรียนที่ตัวพยาบาลเองมีความเต็มใจและพร้อมที่จะเรียน และการที่พยาบาลสามารถนำชุดฝึกอบรมนี้มาศึกษาได้ตลอดเวลาที่ต้องการทำให้พยาบาลได้มีการฝึกฝน พัฒนาตนเองอยู่เสมอ ซึ่งจะช่วยให้มีการเรียนรู้ได้มากขึ้น ดังที่ Thorndike (อ้างถึงใน สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2537) กล่าวว่า การเรียนที่มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องอยู่บนพื้นฐานของกฎ 3 ประการ คือ กฎแห่งความพร้อม กฎแห่งความพอใจ และกฎแห่งการฝึกฝน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยทางจิตวิทยาการเรียนรู้ที่ว่า ผู้เรียนจะเรียนได้ดีเมื่อเขาพร้อมที่จะเรียนและการเรียนเมื่อมีความพร้อมย่อมก่อให้เกิดความพอใจด้วย และที่สำคัญอีกประการก็คือ ชุดฝึกอบรมนี้ได้สร้างขึ้นโดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ แรงจูงใจ การเสริมแรง การให้ผลย้อนกลับ และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งแนวคิดที่กล่าวมานี้ล้วนแต่เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งสิ้น

ส่วนการที่คะแนนสอบระยะติดตามผลลดลงมาอยู่ในระดับ “ปานกลาง” และ ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ของพยาบาลในรายด้านเกือบทั้งหมดและความรู้ในเรื่องการมอบหมายงานเป็นทีมโดยรวม หลังการทดลอง สูงกว่า ระยะติดตามผล นั้น อาจกล่าวได้ว่า หลังจากสิ้นสุดการใช้ชุดฝึกอบรมแล้วพยาบาลไม่ได้ศึกษาเรื่องนี้เพิ่มเติมอีก หรือ ขณะที่เรียนไม่ได้ตั้งใจที่จะเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้อยู่แล้ว (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2537) จึงทำให้เกิดการลืมในรายละเอียดบางอย่างไปได้ซึ่งเป็นเรื่องปกติ แต่เนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบชุดฝึกอบรมนี้มุ่งเน้นส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ ความเข้าใจ รู้จักคิดแก้ปัญหา และนำไปใช้ปฏิบัติในการปฏิบัติงานจริงจึงทำให้ผู้เรียนมีความคงตัวในการเรียนรู้ อยู่ คะแนนที่ได้จึงสูงกว่าคะแนนก่อนการทดลอง และแม้จะพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ของพยาบาลหลังการทดลองในบางด้านและโดยรวมจะสูงกว่า ระยะติดตามผลก็ตาม นั่นคือ ในเวลา 3 อาทิตย์คะแนนความรู้ได้ลดลงโดยรวมเฉลี่ย 3.31% ซึ่งตามหลักการแล้วค่าคะแนนของหลังทดลองและระยะติดตามผลไม่ควรมีความแตกต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับค่าพัฒนาการโดยรวมของก่อนและหลังทดลอง ซึ่งมีพัฒนาการการเรียนรู้โดยรวมเฉลี่ยเท่ากับ 36.50 จะพบว่าเป็นค่าที่น้อยมาก ไม่มีความรุนแรงและสามารถเกิดขึ้นได้ในความเป็นจริง และเป็นตัวบ่งชี้ว่า ถ้าไม่มีการเรียน

รู้ต่อไปแล้วมีแนวโน้มว่า ความรู้ที่ได้รับจะลดลงมามากได้ภายในเวลาประมาณ 34 สัปดาห์ จึงยังนับได้ว่า การเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบชุดฝึกอบรมชุดนี้มีความคงอยู่ของการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับที่ Onail และ Paris (1981) ได้กล่าวไว้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนให้มีคุณภาพสูง คงตัว และยังสามารถสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพทุกสาขาวิชา เช่นเดียวกับที่ Stoluraw (Quoted in Albert, 1968) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไว้ข้อหนึ่งว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนและทำงานกับโปรแกรมการเรียนอย่างเต็มที่ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสลงมือทำกิจกรรม ทำให้เข้าใจได้ดี และมีความคงทนในการเรียนรู้สูง และจากการที่มีแนวโน้มว่าการเรียนรู้จะลดลงมากได้ถ้าไม่ได้รับการศึกษาเพิ่มเติมอีกนั้น เป็นจุดหนึ่งที่ผู้บริหารและตัวพยาบาลวิชาชีพเองควรตระหนัก ดังนั้นผู้บริหารควรจัดให้มีการศึกษาอย่างต่อเนื่อง หรือจัดกิจกรรมที่เป็นการเสริม กระตุ้นให้พยาบาลได้มีความรู้เพิ่มขึ้นต่อไป โดยอาจใช้วิธีการพัฒนาบุคคลากรซึ่งมีอยู่หลายรูปแบบนั้นสนับสนุนกัน และตัวพยาบาลเองก็ควรหาความรู้และพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าต่อไป

2. การปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีม

การปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีมของพยาบาลหลังการทดลองเรื่องการมอบหมายงานเป็นทีมโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้น เทียบได้ในระดับ “สูง” และ ในระยะติดตามผลพยาบาลโดยเฉลี่ยยังคงมีการปฏิบัติสูงกว่าก่อนการทดลอง แม้จะเทียบได้อยู่ในระดับ “ปานกลาง” เท่ากันก็ตาม และจากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีมโดยรวมและรายด้านในระลอกก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล พบว่า หลังการทดลอง และ ระยะติดตามผล พยาบาลมีการปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีมทั้งรายด้านและโดยรวม สูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งคู่ ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีมทั้งรายด้านและโดยรวม หลังการทดลองที่ได้สูงกว่าระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้น แต่เมื่อดูค่าพัฒนาการของการปฏิบัติกิจกรรมโดยรวม ในช่วงความเชื่อมั่น 95 % เท่ากับ 6.33% เมื่อเปรียบเทียบกับค่าพัฒนาการของการปฏิบัติกิจกรรมโดยรวม ก่อนและหลังการทดลอง เท่ากับ 42.40 แล้วมีค่าน้อยมาก ซึ่งไม่ถือว่ารุนแรง

ที่เป็นเช่นนี้อาจกล่าวได้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบชุดฝึกอบรมนี้นั้นนอกจากจะสร้างเพื่อมุ่งให้เกิดความรู้ความเข้าใจแล้ว ยังมุ่งเน้นให้เกิดทักษะในการปฏิบัติอีกด้วยซึ่งจะไปตามขั้นตอนการเรียนรู้ให้เกิดทักษะที่มีอยู่ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นความรู้ ขั้นปฏิบัติ และขั้นเพิ่มพูนความชำนาญ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2533) ดังนั้นเมื่อพยาบาลได้ผ่านการเรียนรู้เรื่องการมอบหมายงานเป็นทีมจากชุดฝึกอบรมนี้แล้วพยาบาลมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ดีขึ้น ผลคะแนนสอบเพิ่มขึ้นอยู่

ในระดับ “สูง” ทั้งยังได้มีการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ปฏิบัติตามกิจกรรมที่มีให้ ทำให้พยาบาลเกิดความมั่นใจและมีการปฏิบัติตามกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีมทุกด้านและโดยรวมเพิ่มมากขึ้น จนเทียบได้ในระดับ “สูง” ด้วยเช่นกัน ซึ่งการที่พยาบาลมีความรู้ความเข้าใจและมีการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอก็จะนำไปสู่การเกิดทักษะในเรื่องนี้ต่อไป นอกจากนี้ในการตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้ชุดฝึกอบรมนี้ พยาบาลเห็นด้วยว่า ชุดฝึกอบรมนี้ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องนี้มากขึ้นและสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานประจำได้ ซึ่งสอดคล้องกับคะแนนความรู้และคะแนนการปฏิบัติที่เพิ่มขึ้น แสดงว่าพยาบาลได้มีการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการปฏิบัติจริง

จากผลการวิจัยที่ได้แสดงในข้างต้น สามารถกล่าวได้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบชุดฝึกอบรมเรื่อง การมอบหมายงานเป็นทีม นี้มีผลทำให้พยาบาลมีความรู้และปฏิบัติตามการมอบหมายงานเป็นทีมเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ และเมื่อผู้วิจัยได้พิจารณาสภาพการณ์ปัญหาเกี่ยวกับการมอบหมายงานเป็นทีมแล้วสมควรมีการดำเนินการในฝ่ายการพยาบาล ดังนี้

1. การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ให้ได้ผลประโยชน์คุ้มค่ามากที่สุดวิธีหนึ่งก็คือ การพัฒนาโปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการบริหารการพยาบาล การศึกษาพยาบาล และการปฏิบัติตามการพยาบาลในเรื่องอื่นๆ ต่อไป เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาบุคลากร การเรียนการสอน และการพยาบาลที่มีประสิทธิภาพ แต่จากการสอบถามความคิดเห็นของพยาบาลในเรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่ทำให้เกิดปัญหาขณะใช้ชุดฝึกอบรมนี้ ได้พบว่า เครื่องคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานทำงานช้ามาก โดยเฉพาะเวลาที่แต่ละหน่วยงานมีการใช้งานพร้อมๆกัน ซึ่งเป็นเพราะคอมพิวเตอร์ของโรงพยาบาลใช้ระบบ LAN และในหอผู้ป่วยมีคอมพิวเตอร์เพียงเครื่องเดียวทั้งต้องใช้ในการปฏิบัติงานประจำด้วย ดังนั้นผู้บริหารควรมีการสนับสนุนจัดหาคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพ และเพียงพอต่อการใช้งานไว้ประจำในหอผู้ป่วย ซึ่งอาจแบ่งการใช้งานเป็น 2 ประเภท คือ ใช้ในงานประจำ และใช้เพื่อการศึกษา โดยเครื่องหนึ่งใช้ระบบ LAN เพื่อเชื่อมโยงข่ายงานของโรงพยาบาลไว้ใช้งานประจำหรือไว้ติดต่อบริบ-ส่งข้อมูลกับหน่วยงานอื่น ส่วนอีกเครื่องควรมีฮาร์ดดิสก์ เพื่อจะได้เอาไว้ใช้เก็บข้อมูลที่จำเป็นเฉพาะของหอผู้ป่วยนั้นๆ และเพื่อใช้ในการศึกษา เพราะโปรแกรมที่ใช้สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ทันสมัยและได้บทเรียนที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ เช่น โปรแกรม Autoware นั้น จะทำงานบน Windows และการที่ใส่บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในแต่ละเรื่องลงในฮาร์ดดิสก์ก็จะมีผลช่วยให้การทำงานของโปรแกรมเหล่านั้นเร็วขึ้นกว่าการใช้เรียนโดยตรงจากแผ่นดิสก์เป็นอย่างมาก แต่ด้วยงบประมาณของโรงพยาบาลมีจำกัด อาจแก้ไขได้โดยผู้บริหารสามารถนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องต่างๆไปใส่ฮาร์ดดิสก์ของคอมพิวเตอร์หลัก(ตัวแม่ข่าย)ของโรงพยาบาล แล้วเพิ่มรายการ “การศึกษา” ใส่ไว้ในเมนูหลักเพื่อให้ผู้ที่สนใจจะเรียนรู้สามารถเลือกเรียนได้ตามความต้องการ ซึ่งทั้งหมดนี้นอกจากจะ

เป็นประโยชน์ในการพัฒนาบุคลากร เพื่อพัฒนาคุณภาพการบริการพยาบาลแล้วยังเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาพยาบาลซึ่งมาฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยอีกด้วย

2. เนื่องจากในการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นพยาบาลส่วนใหญ่คิดว่า การเรียนด้วยชุดฝึกอบอรมนี้ทำให้เกิดความเข้าใจในเรื่องการมอบหมายงานเป็นทีมได้ดีขึ้น สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ได้พัฒนาตนเอง มีความสะดวกในการนำมาทบทวน และชอบที่ชุดฝึกอบอรมนี้มีการวัดผลและให้ผลย้อนกลับทันที รูปแบบในการนำเสนอในคอมพิวเตอร์น่าสนใจ สนุกกว่าการอ่านหนังสือ เนื้อหากระชับ ได้ใจความ และเป็นกรณีการใช้คอมพิวเตอร์อีกด้วย ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบชุดฝึกอบอรมเรื่องการมอบหมายงานเป็นทีมชุดนี้ไปใช้ในโรงพยาบาลที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ประจำหอผู้ป่วยและมีการปฏิบัติพยาบาลเป็นทีมหรือที่มีความสนใจในการปฏิบัติพยาบาลเป็นทีมก็ตาม เพื่อเป็นการพัฒนาบุคลากรหรือใช้เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดความต่อเนื่องในการฝึกอบอรมพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการปฏิบัติพยาบาลเป็นทีมเต็มรูปแบบ หรือที่จัดอบอรมเฉพาะเทคนิคและวิธีการปฏิบัติงานในแต่ละกิจกรรมของการมอบหมายงานเป็นทีม เช่น การประชุมปรึกษาทางการพยาบาล การนิเทศบุคลากรพยาบาล เป็นต้น เนื่องจากชุดฝึกอบอรมมีคุณสมบัติพิเศษคือ ผู้ที่สนใจจะศึกษาสามารถนำเรื่องที่สนใจมาศึกษาได้ตลอดเวลาที่ตนเองต้องการ ไม่ต้องรอให้ทางผู้บริหารหรือฝ่ายพัฒนาบุคลากรจัดขึ้น อีกทั้งเป็นการประหยัดอีกด้วยเมื่อเทียบกับการที่ต้องจัดการฝึกอบอรมในรูปแบบอื่นๆ

3. เนื่องจากในการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นมีพยาบาลบางคนให้ความเห็นว่า มีเนื้อหา มาก แต่จากผลการทดลองก็พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบชุดฝึกอบอรมนี้สามารถนำมาใช้เรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ดังนั้นถ้าผู้บริหารหรือผู้ที่สนใจจะนำเครื่องมือนี้ไปใช้ในหน่วยงานควรคำนึงถึงเรื่องแรงจูงใจและการเสริมแรงในการเรียนรู้ เช่น ให้การสนับสนุนหรือให้เห็นผลประโยชน์ที่จะได้จาก การเรียนรู้ และถ้าจะสร้างบทเรียนเรื่องอื่นๆ ที่มีเนื้อหาค่อนข้างมากก็ควรจัดแบ่งเป็นบทเรียน ไม่นาน

4. ฝ่ายพยาบาลและสถาบันการศึกษาน่าจะมีการลงทุนพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อการพัฒนาความรู้และทักษะในเรื่องอื่นๆ เพื่อใช้ในการพัฒนาบุคลากรพยาบาล และ การเรียนการสอนของนักศึกษาพยาบาล ซึ่งในปัจจุบันผู้บริหารการศึกษาได้เล็งเห็นความสำคัญของคอมพิวเตอร์และมีการบรรจุหลักสูตรวิชาคอมพิวเตอร์ในหลักสูตรการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนพยาบาลอีกด้วย ดังนั้นจึงสมควรอย่างยิ่งที่จะจัดให้มีการลงทุนพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ทั้งนี้เพราะบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบชุดฝึกอบอรมนี้เมื่อสร้างอย่างถูกต้อง และมีเนื้อหาที่เหมาะสมแล้วจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาความรู้และทักษะทั้งของนักศึกษาพยาบาลและพยาบาลวิชาชีพเอง ทั้งยังเป็นการช่วยให้มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องอีกด้วย แม้ว่าการสร้างชุดฝึกอบอรมประกอบ

คอมพิวเตอร์นี้จะมีค่าใช้จ่ายมากพอประมาณ แต่สามารถนำมาใช้ได้ในวงกว้าง เมื่อเทียบกับผลที่ได้ จึงนับว่ามีความคุ้มค่าในการลงทุน

5. การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความชำนาญ ตลอดจนการมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติการพยาบาลและวิชาชีพได้นั้นเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยระยะเวลา ดังนั้นผู้บริหารควรที่จะจัดและส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ และวิธีการฝึกอบรมควรมีการเปลี่ยนแปลง ควรใช้รูปแบบการอบรมและพัฒนาหลายๆ รูปแบบเสริมกัน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้อุทยานเรียนรู้และไม่รู้สึกเบื่อหน่าย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบชุดฝึกอบรม เรื่อง การมอบหมายงานเป็นทีม นี้ทำให้พยาบาลมีความรู้และการปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีมสูงขึ้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะดังนี้

ด้านการบริหาร

1. ผู้บริหารควรสนับสนุนให้พยาบาลได้มีโอกาสพัฒนาทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ให้เกิดความชำนาญ
2. ควรให้การสนับสนุนในการจัดหาคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อการใช้งานทั้งในด้านการปฏิบัติการพยาบาลและด้านการศึกษาพัฒนาตนเองไว้ประจำแต่ละหอผู้ป่วย
3. สำหรับโรงพยาบาลที่มีการใช้คอมพิวเตอร์ประจำหอผู้ป่วยโรงอื่นๆ ผู้บริหารทางการพยาบาลควรมีการสนับสนุนให้มีการนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบชุดฝึกอบรม เรื่อง การมอบหมายงานเป็นทีม ชุดนี้ มาใช้ในการพัฒนาบุคลากร
4. ควรมีการสนับสนุนให้มีการพัฒนาโปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการบริหารการพยาบาล การศึกษาพยาบาล และการปฏิบัติการพยาบาลในเรื่องอื่นๆ ต่อไป เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาบุคลากร การเรียนการสอน และการพยาบาลที่มีประสิทธิภาพ

ด้านการศึกษาพยาบาล

1. ควรมีการสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์อยู่ในหลักสูตร เพื่อให้พยาบาลมีความรู้ความชำนาญและสามารถนำคอมพิวเตอร์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพยาบาลได้อย่างคุ้มค่า
2. จากผลของการวิจัยครั้งนี้พบว่า หลังจากใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบชุดฝึกอบรมแล้วผู้เรียนมีความรู้และการปฏิบัติเพิ่มขึ้น ดังนั้นในการเรียนการสอนการพยาบาลควรมีการนำ

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง “การมอบหมายงานเป็นทีม” มาใช้ในการเรียนการสอนในหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ด้วย

พยาบาลวิชาชีพ

พยาบาลเองควรมีความสนใจ ใฝ่ใจที่จะพัฒนาตนเองให้มีความรู้และความชำนาญในเรื่องต่างๆ อยู่เสมอ โดยเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับการพยาบาล เพื่อให้ได้งานที่มีคุณภาพ เป็นประโยชน์ต่อตนเอง หน่วยงาน และวิชาชีพพยาบาล

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาถึงผลการปฏิบัติกิจกรรมการมอบหมายงานเป็นทีม โดยการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบชุดฝึกอบรมเรื่อง การมอบหมายงานเป็นทีม ที่มีต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานการพยาบาล และควรมีการศึกษาติดตามผลระยะยาวในส่วนของที่เกี่ยวกับความรู้และการปฏิบัติกิจกรรมด้วย
2. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร โดยใช้รูปแบบการฝึกอบรมวิธีอื่นรวมกับการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบชุดฝึกอบรม เปรียบเทียบกับการใช้รูปแบบการฝึกอบรมวิธีนั้นๆ อย่างเดียว
3. ควรทำการศึกษาผลของการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบชุดฝึกอบรม ในการเรียนการสอนพยาบาลศาสตร์ที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลของนักศึกษาด้านความสามารถทางสติปัญญา และความสามารถในการแก้ปัญหาทางพยาบาล
4. ควรทำการศึกษาโดยสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบชุดฝึกอบรมหรือคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการพยาบาล การศึกษาพยาบาล และการปฏิบัติการพยาบาลในเรื่องอื่นๆ ต่อไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย